

(Vårt Land og Verdidebatt 20- 06- 2016)

Sigurd Skirbekk:

KrF og innvandringspolitikken

KrF er et parti som har engasjert seg sterkt i innvandringsdebatten. Partiet blir av mange oppfattet som en pådriver både for tilfanget av asylanter og når det gjelder innvilgning av asylsøknadene,

På politisk hold er det blitt sagt at denne holdningen er entydig begrunnet i et kristent menneskesyn. Men er det så enkelt? Det kan gjøres innvendinger mot en slik utlegning, både ved å vise til Bibelen, ved å vise til det som burde være en politikk for et kristent preg på kultur og samfunn, samtidig som det kan gjøres økologisk begrunnede innvendinger mot en relativt åpen innvandringspolitikk.

Skriftsteder i Bibelen kan utlegges både for en grenseoverskridende praksis og for markering av grenser. Hvis vi bare holder oss til fortellingen om den barmhjertige samaritan, som tok seg av stakkaren som var falt blant røvere, og som presten og levitten gikk forbi (Lucas,10. 25-3), vil én type etikk framstå som overordnet; spesielt hvis en slik etikk forenes med Galaterbrevet 3:28: *Her er ikke jøde eller greker..*

Men det finnes også skriftsteder i Bibelen som peker i en annen retning. Det gjelder for eksempel apostelen Johannes annet brev, 10 vers som lyder slik: *Dersom noen kommer til eder og ikke fører denne lære, da ta ikke imot ham i eders hus, og by ham ikke velkommen.* Jeg vet nok at teksten i Johannesbrevet har vært utlagt slik at det er de som kommer med vranglære, som

bør avvises, Men samordningen av de to skriftstedene innbyr i alle fall til diskusjon, spesielt når det gjelder muslimske asylsøkere.

En kristen politikk må gå ut på å understøtte den kultur som har kristne forutsetninger. Uansett hvordan vi snur og vender på hva som skal forstås som en kristen samfunnsforståelse, så kommer vi opp i dilemmaer når det gjelder fremmedkulturell innvandring.

Det finnes flere hensyn som kan tale i retning av en mer restriktiv innvandringspolitikk. Det tenkes her på de økologiske utfordringer vi står overfor. Økologi dreier seg ikke bare om forurensning og klimaforandringer, men også om forbruket av endelige naturgitte ressurser. I WW publikasjonen *Living Planet Report 2004* blir det hevdet at allerede på slutten av forrige århundre ble balansen brutt mellom menneskenes ressursbruk og naturens evne til å gjenskape ressurser.

Vi “spiser av våre barns matfat”, hvis vi ikke klarer å legge om vårt forbruk og formeringsmønster. Det er særlig i Afrika at vi idag finner de største utfordringene når det gjelder framtidig overbefolkning. I Afrika sør for Sahara føder hver kvinne i gjennomsnitt 5,7 barn. FNs demografiske avdeling har regnet ut at Afrika som helhet kan komme opp i fire milliarder mennesker ved neste århundreskifte.

Det høye barnetallet kunne vært forsvart som en funksjonell tilpasning den gang da livet ble forkortet av sykdommer, sult og stammekriger. Men, med dagens bistand av mat og medisiner har flere folk fått et lengre liv; samtidig som det gamle idealet om store barneflokker har overlevd. Dels for å

sikre alderdommen til foreldrene; dels fordi mange menn ser på store barneflokker som et tegn på virilitet.

En slik virkelighetsforståelse tilsier at blir det uansvarlig å drive en innvandringspolitikk ut fra en argumentasjon om at "vi treger mer arbeidskraft". Økt produksjon kan bety økt konsumpsjon, kan bety økt ressursbruk.

Det kan også bli betenkelig å alltid prioritere u-hjelp til regioner der nøden er størst. Vår bistand bør i dagens situasjon fortrinnsvis gå til land som gjør noe effektivt for å begrense fødselstallene, for eksempel ved å støtte regimer som går inn for å bygge ut velferdsordninger beregnet på sine eldre. Dette kan gjøre det unødvendig for foreldre å satse på større barneflokker for at noen skal kunne ta seg av dem når de blir gamle.

KrF ville ha stått seg på å få fram de moralske dilemmaene vi her står overfor. Det er ikke opplagt at svaret da vil bli økt bistand og økt innvandring.

Sigurd Skirbekk

Prof. em. i sosiologi, UiO

(sigurd.skirbekk@sosgeo.uio.no)

Sildreveien 24, 1352 Kolsås

Tlf.: 67 13 19 32 – Mobil: 99 16 41 51

Bankkonto: 6001 17 93684

